

Mediji in informacije

Sodišče Evropske unije
SPOROČILO ZA MEDIJE št. 112/16
Luxembourg, 19. oktober 2016

Sodba v zadevi C-582/14
Patrick Breyer/Bundesrepublik Deutschland

Upravljavca spletnega mesta ima lahko legitimni interes za hrambo nekaterih osebnih podatkov obiskovalcev zaradi obrambe pred kibernetскими napadi

Dinamični IP-naslov obiskovalca je za upravljavca spletnega mesta osebni podatek, kadar ima ta upravljavca pravna sredstva, ki mu omogočajo identifikacijo zadevnega obiskovalca z dodatnimi informacijami, ki jih ima na voljo ponudnik dostopa do interneta tega obiskovalca

Patrick Breyer pred nemškimi sodišči navaja, da spletna mesta nemških zveznih služb, do katerih dostopa, zabeležijo in shranijo njegove naslove internetnega protokola (IP-naslovi).¹ Te službe poleg datuma in ure dostopa zabeležijo in shranijo tudi IP-naslove obiskovalcev zaradi odvratanja kibernetских napadov in omogočanja kazenskega pregona.

Bundesgerichtshof (zvezno sodišče, Nemčija) je Sodišču postavilo vprašanje, ali so v teh okoliščinah „dinamični“ IP-naslovi za upravljavca spletnega mesta prav tako osebni podatek in ali za njih velja varstvo, določeno za take podatke. Dinamičen IP-naslov je IP-naslov, ki se spreminja ob vsaki naknadni povezavi. Drugače kakor statični IP-naslovi dinamični IP-naslovi ne omogočajo povezave prek datotek, dostopnih javnosti, med danim računalnikom in fizičnim priključkom na omrežje, ki ga uporablja ponudnik dostopa do interneta. Tako ima le ponudnik dostopa do interneta P. Breyerja dodatne informacije, potrebne za njegovo identifikacijo.

Poleg tega Bundesgerichtshof želi izvedeti, ali mora upravljavca spletnega mesta vsaj načeloma imeti možnost zbiranja in poznejše uporabe osebnih podatkov obiskovalcev za zagotovitev splošne operativne zmogljivosti svojega mesta. V zvezi s tem opozarja, da se v nemški doktrini nemška zakonodaja na tem področju pretežno razlaga tako, da je treba te podatke po koncu obiska spletne strani izbrisati, razen če se ne zahtevajo zaradi zaračunavanja.

Sodišče v danes izdani sodbi najprej odgovarja, da dinamični IP-naslov, ki ga je „ponudnik storitev spletnih medijev“ (to je upravljavca spletnega mesta, v obravnavani zadevi nemške zvezne službe) zabeležil ob dostopu do njegovega spletnega mesta, dostopnega javnosti, glede upravljavca pomeni osebni podatek,² če ima na voljo pravna sredstva, ki mu omogočajo identifikacijo obiskovalca z dodatnimi informacijami, ki jih ima na voljo ponudnik dostopa do interneta tega obiskovalca.

Sodišče v zvezi s tem navaja, da v Nemčiji očitno obstajajo zakonite poti, ki ponudniku storitev spletnih medijev³ omogočajo, da se zlasti v primeru kibernetских napadov obrne na pristojni organ, da ta sprejme ukrepe, potrebne za pridobitev teh informacij pri ponudniku dostopa do interneta in začetek kazenskega pregona.

¹ IP-naslovi so zaporedja števil, ki se dodelijo omrežno povezanim računalnikom za omogočanje njihove komunikacije z dostopom do interneta. Pri dostopu do spletne strani se IP-naslov kličočega računalnika posreduje strežniku, na katerem je ta spletna stran shranjena. To je potrebno za zagotavljanje prenosa priklicanih podatkov do pravega prejemnika.

² V smislu Direktive 95/46/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 24. oktobra 1995 o varstvu posameznikov pri obdelavi osebnih podatkov in o prostem pretoku takih podatkov (UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 13, zvezek 15, str. 355).

³ Sodišče opozarja, da v obravnavani zadevi, v kateri zadevna mesta upravljajo nemške zvezne službe, te kljub njihovem statusu javnih organov, delujejo kot posamezniki.

Drugič, Sodišče odgovarja, da pravo Unije⁴ nasprotuje zakonodaji države članice, v skladu s katero lahko ponudnik storitev spletnih medijev zbira in uporablja osebne podatke obiskovalca brez njegovega soglasja, samo če sta to zbiranje in ta uporaba potrebna za omogočanje in zaračunavanje konkretne uporabe storitev temu obiskovalcu, ne da bi cilj zagotavljanja splošne operativne zmogljivosti teh storitev lahko upravičil uporabo podatkov po koncu uporabe teh storitev.

Sodišče opozarja, da je po pravu Unije obdelava osebnih podatkov med drugim zakonita, če je potrebna zaradi legitimnega interesa odgovornega za obdelavo, tretje osebe ali tretjih oseb, ki so jim podatki posredovani, razen če ne prevlada interes ali temeljne pravice in svoboščine zadevne osebe.

Nemška zakonodaja, kakor je v glavnem razložena v doktrini, zmanjšuje obseg tega načela s tem, da izključuje, da je cilj zagotavljanja splošne operativne zmogljivosti spletnih medijev lahko predmet tehtanja z interesi ali temeljnimi pravicami in svoboščinami obiskovalcev.

Sodišče v tem okviru poudarja, da bi nemške zvezne službe, ki ponujajo storitve spletnih medijev, lahko imele legitimni interes za zagotavljanje kontinuitete delovanja njihovih spletnih mest po vsaki konkretni uporabi teh mest, dostopnih javnosti.

OBVESTILO: S predlogom za sprejetje predhodne odločbe lahko sodišča držav članic v zvezi s sporom, o katerem odločajo, Sodišču predložijo vprašanja o razlagi prava Unije ali veljavnosti aktov Unije. Sodišče ne odloči o nacionalnem sporu. Zadevo reši nacionalno sodišče v skladu z odločbo Sodišča. Ta odločba je enako zavezujoča za druga nacionalna sodišča, ki obravnavajo podoben problem.

Neuradni dokument za medije, ki Sodišča ne zavezuje.

[Celotno besedilo](#) sodbe je objavljeno na spletnem mestu CURIA na dan razglasitve.

Kontaktna oseba: Ireneusz Kolowca ☎ (+352) 43032793

⁴ To je Direktiva 95/46.